

การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

Learning for Developing English Writing Skill

ภราดร สุขพันธ์

เฉลิมพล ณ เชียงใหม่

อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน

บทคัดย่อ

บทความนี้มีเป้าหมายเพื่อเกิดการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวความคิด แนวทาง ขั้นตอน และ เทคนิคหรือวิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้ที่สนใจเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้นำไปฝึกฝนตามขั้นตอนหรือวิธีการจนสามารถทำให้เกิดความชำนาญเขียนได้ จะเห็นได้ว่าการเขียนมีบทบาทสำคัญและความจำเป็นทุกด้าน เพราะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่ใช้เพื่อการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน

Abstract

This article aims to learn English writing skill and the development of English writing skill based on the concepts, the guidelines, the procedures and the various techniques for those who are interested in learning and improving their English writing skill that takes it trained according to the steps or methods and it can be made writing skill. It can be seen that writing has an important and necessary role of all sides because writing is a skill that everyone uses for knowledge transfer, thoughts, feelings, and is used for communication in order to understand each other.

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งภาษาที่ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งภาษาที่นำมาติดต่อสื่อสารกัน จะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวางมากขึ้นเรื่อยๆ อาทิ เช่น การศึกษา การประกอบอาชีพ การติดต่อระหว่างประเทศ เศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง ยิ่งไปกว่านั้น ภาษาอังกฤษยังสร้างความเข้าใจแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับความแตกต่างทางศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม ทำให้ทุกคนเกิดองค์ความรู้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างด้านภาษาและ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในสังคมโลก โดยมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันและทำให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ (ครูจิตพิสุทธิ์ จันตะคุต, ออนไลน์) และการเขียนภาษาอังกฤษเป็นระบบการสื่อสาร หรือบันทึกถ่ายทอดภาษาเพื่อแสดงออกซึ่งความรู้ ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์โดยใช้ตัวหนังสือ และเครื่องหมายต่างๆเป็นสื่อ ดังนั้น การเขียนจึงเป็นทักษะการใช้ ภาษา แทนคำพูดที่สามารถสื่อความหมายให้เป็นหลักฐานปรากฏได้นานกว่าการพูด การเขียนที่เป็น เรื่องราวเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามความมุ่งหมายของผู้เขียนนั้น จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ส่วนสำคัญขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนมีทักษะในการใช้ภาษาเขียนได้ดีเพียงใด ทักษะการใช้ภาษาเขียน ต้องอาศัย พื้นฐานความรู้จากการฟัง การพูด และการอ่าน เพราะจากพื้นฐานดังกล่าว จะทำให้มี

ความรู้ มีข้อมูล และมี ประสบการณ์เพียงพอที่จะให้เกิดความคิด ความสามารถในการเรียบเรียงและถ่ายทอด ความคิดออกมา สื่อสารกับผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ซินดา ภูมิสถิตย์, ออนไลน์)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญมากในสมัยยุคนี้ และจะยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคต หาก บุคคลใดสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ได้ ก็ยากลำบากต่อการศึกษาและการทำงาน รวมไปถึงด้านอื่นๆด้วย แต่ทักษะด้าน ภาษาอังกฤษของเด็กไทยกลับสวนทางกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งคนที่เรียนภาษาเก่งก็เก่งถึงขั้นได้ไปแลกเปลี่ยนกัน สนุกสนาน แต่คนที่อ่อนภาษาอังกฤษก็สอบตกกันเป็นเรื่องปกติ ซึ่งวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษ คือ 1) ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาพ่อแม่ เป็นความโชคดีที่ชาติไทยไม่เคยตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศใด แต่ก็กลายเป็น จุดอ่อน ทำให้คนไทยไม่สันทัดในภาษาอังกฤษ และคนไทยยังมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติอีกด้วย พูด ฟัง อ่าน เขียน เป็นภาษาไทย แต่ส่วนใหญ่วันจะไม่ได้ใช้ภาษาอื่นเลย ภาษาอังกฤษที่ศึกษามา เมื่อไม่ได้ใช้ก็ทำให้ลืมไปเลย 2) เด็กไทยไม่รู้คำศัพท์ เป็นสาเหตุที่ส่งผลร้ายแรงที่สุด トラบใดที่ไม่รู้คำศัพท์ก็อย่าหวังว่าจะพูดหรือเขียนได้ เมื่อคลัง คำศัพท์มีน้อยเหลือเกินก็ไม่สามารถจะคิดประโยคที่ใช้ในการสื่อสารได้ ไม่ใช่แค่เฉพาะการพูดหรือการเขียน การฟัง กับอ่านก็ทำไม่ได้เช่นกัน เข้าใจว่าเป็นคำศัพท์และเป็นตัวอักษร แต่ไม่สามารถแปลความหมายได้ และส่งผลชัดเจน เวลาทำข้อสอบข้อเขียนในทักษะด้านภาษาอังกฤษ 3) ยึดตามหนังสือเรียนหรือแบบเรียนเกินไป จริงอยู่ที่เวลาเรียนก็ จะต้องมียังหนังสือเรียน เพื่อให้รู้ว่าประโยคแต่ละประโยคเรียงอย่างไร ใช้อย่างไร แต่หาว่าไม่รู้ว่าในชีวิตจริงการพูดของ ฝรั่งเศสก็ได้ตรงตาม แกรมม่า ก็ไม่แตกต่างไปจากภาษาไทย ภาษาพูดและภาษาเขียนที่ใช้กันจริงๆ ไม่ค่อยมีใครมานั่ง นิกว่าถูกไวยากรณ์ตามหลักภาษาหรือไม่ พอแค่สื่อสารเข้าใจและรู้เรื่องก็พอแล้ว ภาษาอังกฤษก็เหมือนกัน ดังนั้นหาก ต้องการฝึกการพูด ก็ต้องทดลองพูด อย่าไปยึดติดแกรมม่ามากเกินไป เพราะจะทำให้กลัวผิดจนไม่กล้าใช้ ภาษาอังกฤษ แต่ถ้ากล้าที่จะพูดหรือคุยไปเรื่อยๆ เราจะเรียนรู้แกรมม่า รู้วิธีการสื่อสารโดยอัตโนมัติ 4) ไม่มีโอกาสได้ ใช้ แม้ว่าโรงเรียนสมัยนี้จะจ้างอาจารย์ฝรั่งมาสอนกันเต็มไปหมด แต่อาชีพหนึ่งก็อาจจะใช้เวลาพูดคุยกับฝรั่งจริง ก็ เพียงแค่อาทิตย์ละ 2-3 ชั่วโมง ไม่มีใครที่จะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันตลอดเวลา (ยกเว้นโรงเรียนที่ค่าบังคับ) ดังนั้นเมื่อไม่มีช่องทาง ก็จะไม่ใช้กันเลย แล้วมารอคุยกับอาจารย์ฝรั่งอีกที่คาบหน้า 5) อาย แค่ไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษา ก็ ว่าแล้ว ยังจะต้องเกิดความอายอีก ความอายทำให้เราสูญเสียความมั่นใจและโอกาสหลายอย่างในชีวิต (Dek-D's Education, ออนไลน์)

สรุปได้ว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนหรือ การทำงาน ภาษาอังกฤษถือได้ว่ามีความจำเป็นอย่างมากในยุคปัจจุบัน เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สังคมโลกใช้เป็น ภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร จึงเห็นความสำคัญของการเรียนรู้อและพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีความ กระตือรือร้น ความตั้งใจ ความมุ่งมั่น หากผู้เรียนสามารถดำเนินไปตามขั้นตอน วิธีการ และแนวทางที่เป็นตาม วัตถุประสงค์ ย่อมส่งผลและประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามเป้าหมายอย่างสมบูรณ์

แนวคิดการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนงานแต่ละเรื่องหรือแต่ละครั้งนั้น สิ่งที่คุณเขียนจะต้องคำนึงถึงและระบุไว้ในงานเขียนคือ เหตุผลใน การเขียน หรือจุดประสงค์ในการเขียน ส่วน ใหญ่เพื่อเป็นการแจ้งให้ทราบ การชักจูง การนำเสนอ และเพื่อความ บันเทิง โดยเป้าหมายเหล่านี้มักจะมีการ นำมาละกันในแต่ละงานเขียน เช่น การเขียนบางอย่างมีเป้าหมายหลักเพื่อ เป็นการนำเสนอ ซึ่งอาจเป็นการนำเสนอความคิดหรือความรู้สึกของผู้เขียน โดยมักจะใช้ ประสบการณ์ส่วนตัวในการ

สนับสนุนแนวคิดดังกล่าว งานเขียนลักษณะนี้มักจะอยู่ในรูปแบบของความเรียง ส่วนบุคคล งานเขียนบันทึกประจำวัน การบันทึก เหตุการณ์ วรรณกรรม เรื่องสั้น และบทละคร เป็นต้น (สุจิตรา สิงหาร, 2555, :109 – 119)

การเขียน หมายถึง เป็นการสื่อสารด้วยอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสาร และจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ทักษะการเขียนนับเป็นทักษะที่เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ กล่าวคือ การเขียนต้องใช้ภาษาที่งดงาม ประณีต สามารถสื่อได้ทั้งอารมณ์ ความรู้ ความคิด จึงต้องใช้ศิลปะในการเขียน ส่วนที่กล่าวมา เป็นศาสตร์ เพราะเป็นการเขียนทุกชนิดต้องประกอบด้วยความรู้ หลักการและวิธีการ แต่อย่างไรก็ตาม การเขียนก็เป็นทักษะสามารถฝึกฝนได้ (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540:169) เสนีย์ วิลาวรรณ (2544: 156) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า หมายถึง การถ่ายทอด ความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็น เครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูล หลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน (เสนีย์ วิลาวรรณ 2544: 156, อังไฉ สนธิยศ ยอดพันธ์, 2552 : 7) ทางด้าน Krashen (1984) ให้ความหมายความสามารถทางการเขียนไว้ว่า การเขียน คือ ความรู้ ความสามารถ เฉพาะตัวของผู้เขียนในด้านการเขียน คนที่มีความสามารถเฉพาะด้านการเขียน ควรเป็น ผู้ที่เขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นທີ່ประจักษ์ จากการศึกษาการเขียนภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนเป็นภาษาที่หนึ่ง ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ นักวิจัยและนักการศึกษาต่างพบว่า ผู้เรียนที่ เขียนดีจะใช้กลยุทธ์ในการเขียนที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการเขียน เป็นขั้นตอน กล่าวคือ มีการ วางแผนเขียนและการปรับแก้ไข (Krashen, 1984; Raimis, 1983a) นอกจากนี้ผู้เขียนที่ดีต้องเข้าใจถึง ธรรมชาติของการเขียนที่ต้องย้อนกลับไปอ่าน แก้ไข และเขียนปรับใหม่ เพื่อให้งานเขียนนั้นมี คุณภาพดี (Krashen 1984, อังไฉ อาจารย์ธีราพร แซ่แห้ว อาจารย์ศศิวิมล คงเมือง และ อ.ดร.จิตรลดา บุรพรัตน์ 2552).

ขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน เพราะผู้เขียนแต่ละคนมีความคิดและความรู้สึกที่ แตกต่าง กัน ดังนั้นงานเขียนที่ผลิตออกมาก็จะมีความ แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความคิดและรูปแบบที่นำเสนอของผู้เขียน แต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นการเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนเรียงความ การเขียนรายงานทางราชการ การเขียนงานทางวิชาการ และเขียนตำรา ผู้เขียนจำเป็นต้องดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการเขียน (Pre-writing) ผู้เขียนต้องตั้งวัตถุประสงค์ประสงค์ของงานเขียนให้ชัดเจน กำหนดขอบเขตของงานเขียน เนื้อหาส่วนใดจะมาอยู่ในงานเขียน ส่วนใดไม่นำมาอยู่ในงานเขียน ผู้เขียนต้องเตรียมใจความหลัก หรือ ข้อสรุปหลัก อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญต่อการเตรียมตัวก่อนที่จะเขียนงาน คือ การหาข้อมูลสำหรับเขียน เพราะว่าการหาข้อมูลเป็นขั้นตอนหนึ่งสำหรับการเตรียมตัวเขียน (ไพโรจน์ สิงหนัดกิจ, 2556 : 38-39)

2. ขั้นตอนการร่างงานเขียน (Drafting) เป็นการร่างงานเขียนหรือการนำความคิดที่ได้เตรียมตัวไว้สู่ขั้นตอนของการเขียน ก็คือขั้นตอนของกระบวนการเขียนที่ช่วยให้งานเขียนอยู่ในขอบเขตและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เมื่อผู้เขียนได้ร่างงานเขียนขึ้นมาแล้วก็หมายความว่าผู้เขียนได้สำรวจและพัฒนาความคิดของตนเองแล้ว นั่นคือ การลงมือเขียน

3. ขั้นตอนการปรับปรุงร่างงานเขียน (Revising) จุดประสงค์ของการปรับปรุงร่างงานเขียน คือ ช่วยให้มั่นใจว่าการเขียนนั้นถูกต้องและวางรูปแบบดี ซึ่งจะทำงานเขียนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ ตามที่ผู้เขียนกำหนดไว้ และ

งานเขียนนั้นสามารถเข้าถึงผู้อ่านได้ ในการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ผู้เขียนจำเป็นต้องมีการตัดหรือเพิ่มความคิดของตนเองในงานเขียน ควรที่จะมีการเขียนคำที่แก้ไขหรือเขียนสัญลักษณ์ แสดงสิ่งที่ต้องการแก้ไขลงในร่างงานเขียน จากนั้นให้เปรียบเทียบการปรับปรุงงานเขียนกับงานเขียนในครั้งแรก เพื่อตรวจสอบว่างานเขียนชิ้นนั้นได้มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหรือไม่(สุจิตรา สิงหาร, 2555, :109 – 119)

สรุปได้ว่าไม่ว่าจะเขียนเรื่องอะไรผู้เขียนต้องรวบรวมความคิด อาจเกิดจากความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน หรือ เป็นการสะสมความรู้ ความเข้าใจมาจากการอ่าน การฟัง และประสบการณ์ต่างๆ นำมาสู่ขั้นตอนการเขียนที่อยู่ในขอบเขตและวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้เป็นอย่างดี หลังจากทีรวบรวมความคิดสมบูรณ์แล้วผู้เขียนจำเป็นต้อง โดยนำความคิดต่างๆ ที่ได้รวบรวมมาแล้ว ทดลองเขียนเป็นโครงร่าง หรือเขียนไปตามที่วิเคราะห์ทั้งด้านเนื้อหาสาระและภาษาหรือถ้อยคำเพื่อความเหมาะสมสุภาพ ผู้เขียนก็ต้องคำนึงการร่างงานเขียน ผู้ควรให้ความสำคัญกับสาระที่ต้องการนำเสนอมากที่สุด ในขั้นตอนนี้ยังไม่ควรกังวลเกี่ยวกับการเขียนให้สละสลวยและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากจนเกินไปนัก เพราะอาจเป็นอุปสรรคต่อการนำเสนอความคิดและสาระได้ และหลังจากที่ทดลองเขียนโครงร่าง ผู้เขียนคิดว่าโครงร่างที่เขียนนั้นสมบูรณ์แบบแล้วจำเป็นต้องอ่านทบทวนอีกครั้งหนึ่ง หรือหลายๆ ครั้ง เพื่อเป็นการตรวจทางความถูกต้อง ให้ข้อความที่ไม่สมบูรณ์ หรือ ไม่ชัดเจน จะได้แก้ไขงานเขียนให้ถูกต้องที่สุด (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2559 : 241-242) หากว่าร่างงานเขียนหรือโครงร่างงานเขียนแต่ละส่วนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทั้งบทนำ เนื้อหา และบทสรุป ผู้เขียนควรทบทวนและตรวจสอบ และปรับปรุงงานเขียนแต่ละส่วนอีกครั้งทั้งด้านเนื้อหาสาระ ภาษา และลีลาการเขียน ขั้นตอนนี้จึงมีกรรมถึงการบรรณาธิกร/พิสูจน์อักษร (editing/proofreading) และการเขียนร่างสุดท้าย (writing the final draft) ด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช, ออนไลน์)

การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

1. เขียนง่าย เป็นวิธีการง่ายๆ สำหรับผู้ที่ต้องการเขียนภาษาอังกฤษ การที่ทุกคนจะทำอะไรบางอย่างให้ได้และสำเร็จ ทุกคนต้องลงมือทำมาก่อนและต้องทำซ้ำแล้วซ้ำอีก เพราะการเขียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องเขียนทุกวัน เช่น การเขียนไดอารี่ส่วนตัว การเขียนจดหมาย การเขียนเรื่องราวต่างๆ การเขียนไม่จำเป็นต้องใช้คำศัพท์ที่ยาก เป็นการฝึกทักษะการเขียนใช้คำศัพท์ที่ง่ายๆ ไม่สำคัญว่าจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องอะไร คิดอะไรได้ก็เขียนเป็นภาษาอังกฤษแบบง่ายๆ จะเห็นการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากที่เคยเขียนภาษาอังกฤษไม่ได้ หรือ แย่มาก จนเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างประหลาดใจ ยิ่งฝึกการเขียนทุกวัน ย่อมนำไปสู่การพัฒนาการเขียนได้มากยิ่งขึ้น

2. ตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากทีฝึกการเขียน โดยใช้คำศัพท์แบบง่าย สิ่งทีทุกคนจะต้องกระทำก็คือนำเรื่องที่เรารเขียนให้คนอื่น หรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้อง ถ้าหากเราไม่ตรวจอาจจะส่งผลต่อความเข้าใจผิด และนำไปสู่การเขียนผิดเรื่อยๆ เพราะเป้าหมายของทุกคนคืออยากเขียนภาษาอังกฤษให้เก่งขึ้น และพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นไป

3. เพิ่มวลีเข้าไปในคลังศัพท์. ถ้าทุกคนเขียนเหมือนเด็ก 6 ขวบและไม่ได้ันว่าคุณเขียนถูกต้องแค่ไหน มันก็ยังคงเหมือนเป็นงานเขียนของเด็ก 6 ขวบอยู่ดี สิ่งที่ต่างกันระหว่างเด็ก 6 ขวบที่แน่นไวยากรณ์กับผู้ใหญ่อายุ 20 ปีที่แน่นไวยากรณ์เหมือนกันก็คือศัพท์ที่ใช้ เพราะฉะนั้นเวลาที่ทุกคนไปเจอวลีที่คุณอยากเอาไปใส่ไว้ในงานเขียน (หรือคำพูด) ให้เขียนลงไป แล้วหาโอกาสที่จะได้ใช้วลีนั้น

วิธีทีดีวิธีหนึ่งก็คือเริ่มศึกษา Collocations มันเป็นศัพท์หุรหุราทีหมายความว่าถึงคำทีมักใช้คู่กัน ถ้าคุณรู้จัก "get married" ก็ถือว่าดี แต่ถ้า "get married to someone" นั้นจะดีกว่า เพราะจะทำให้คุณไม่พูดผิดเป็น "get

married with" ถ้าคุณพูดว่า "received a cold" คนจะมองคุณอย่างขบขันแน่นอน แต่มันจะไม่เป็นอย่างนั้นหากคุณพูดว่า "caught a cold" เห็นหรือยังว่ามันสำคัญแค่ไหน

4. อย่ามองข้ามเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แม้ว่าความรู้ศัพท์แสดงมากมายนั้นจะเป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าเขียนชนิดไม่เว้นวรรคหรือเขียนภาษาอินเทอร์เน็ต ก็คงจะดูไม่ดีและไม่สวยงาม ต้องเขียนเว้นวรรค ใช้เครื่องหมายวรรคตอน และใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ให้ถูกต้อง เรื่องเล็กๆ แบบนี้ก็สำคัญเช่นเดียวกัน เช่น "You" ก็คือ "You" ไม่ใช่ "u", "For" ไม่ใช่ "4" และ "2" ก็มีความหมายต่างจาก "to" หรือ "too"

5. ใช้อินเทอร์เน็ตให้เป็นประโยชน์ เพราะว่าอินเทอร์เน็ตมีทุกอย่างที่ทุกคนต้องการ เช่น มีเว็บไซต์ต่างๆ มากมายที่มีเกมส์ภาษาอังกฤษ บทความภาษาอังกฤษที่อ่านง่าย และแบบฝึกหัดเพิ่มพูนทักษะต่างๆ ตัวอย่างเว็บไซต์ดีๆ ที่ทำให้ทุกคนอยากไปค้นคว้ามากมาย

6. แก๊ไขงานเขียนอยู่เสมอ วิธีนี้ไม่เหมือนกับการ "ตรวจความถูกต้อง" ที่กล่าวไว้ด้านบน แต่หมายถึงการตรวจความถูกต้องและลงมือเขียนใหม่ เพราะทุกคนอยากได้รายงานเขียนภาษาอังกฤษที่เสร็จสมบูรณ์สวยงามจากฝีมือของตนเอง เพราะฉะนั้นถ้าทุกคนแค่เขียนและเอาไปตรวจ คุณก็จะได้ชิมชั้บว่าทุกคนเขียนอะไรผิดและจะต้องแก้ไขยังไง วิธีนี้จะทำให้สมุดของทุกคนเต็มไปด้วยงานเขียนที่ดูดีกว่าเดิม พอแก๊ไขงานเขียนแล้ว วันถัดไปให้เขียนงานใหม่ที่เพิ่มเติมมาจากข้อผิดพลาดที่แก๊ไขแล้ว วิธีนี้จะช่วยให้พิสูจน์ว่าการเขียนภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นและก็สังเกตเห็นข้อผิดพลาดที่ผ่านมา การเขียนดีขึ้น และ เพิ่มความมั่นใจให้ทุกคนด้วย (Wiki How, ออนไลน์)

สรุปได้ว่าการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำผู้เขียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านการเขียน คือ ต้องเขียนทุกวัน คิดเรื่องอะไรที่สนใจก็เขียนเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในการเขียนแบบง่ายๆ เมื่อเขียนเสร็จก็ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ได้เขียน โดยให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบให้ก็จะทำให้ผู้เขียนเกิดการเรียนรู้ว่าถูก-ผิดเพราะอะไร ผู้เขียนควรหาคำศัพท์ วลี ในงานเขียนเพื่อเป็นการเพิ่มความรู้ทั้งคำศัพท์และวลีในประโยคภาษาอังกฤษของงานเขียน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่ทักษะการเขียนที่ดี นักเขียนจะต้องเป็นนักอ่านและนักฟังที่ดี เช่น เรื่องสั้น นิทาน นิยาย การ์ตูน บทความทั่วไป และบทความวิชาการ เป็นต้น ทักษะด้านการอ่านและการฟังทำให้นักเขียนจะได้เห็นและได้ยินสามารถจดจำโครงสร้าง รูปแบบ ภาษา และสามารถนำมาเขียนเป็นของตนเองได้ อีกข้อที่สำคัญคือการแก๊ไขงานเขียนให้ถูกต้อง ยิ่งนักเขียนฝึกเขียนทุกเรื่องที่สนใจและมีการตรวจสอบความถูกต้องทางภาษายังทำให้นักเขียนเกิดการเรียนรู้ เกิดการชิมชั้บ จนเกิดทักษะและพัฒนาด้านการเขียนได้ดี

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ ไม่ใช่เป็นเรื่องยากหากทุกคนฝึกอยู่ทุกวันและอย่างสม่ำเสมอ การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษให้นำเอาเจ้าของภาษาเป็นตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก็เช่นเดียวกันก็ต้องอาศัยการฝึกฝน การที่จะเขียนออกมาได้ดีและสมบูรณ์แบบก็ต้องเป็นผู้ชอบการฟัง ชอบการอ่าน พูด เพราะช่วยสร้างความคุ้นเคยและเคยชินในภาษาอังกฤษและสามารถเลียนแบบสิ่งที่ได้ฟัง ได้อ่าน นำมาฝึกฝนในการเขียน ดังนี้ 1) **เขียนเสร็จแล้วอ่านทบทวน** อย่าเขียนครั้งเดียวและเก็บลงกระเป๋่าให้อ่านทบทวนความถูกต้องอย่างถี่ถ้วน ถ้าเป็นการบ้านที่อีกนานกว่าจะส่งก็ให้รีบทำแต่เนิ่นๆ ตรวจรอบแรกแล้วทิ้งไว้ซัก 3 วันมาอ่านอีกที แก๊ไขแล้วก็เว้นไว้อีก 5 วันมาแก๊ไขรอบ ควรเว้นจังหวะระหว่างการแก๊ไขแต่ละครั้งด้วย ครั้งหลังๆ เพื่อความถูกต้อง 2) **ฝึกอ่านอ่านออกเสียง** การอ่านออกเสียงทำให้เราได้ใช้ประสาทสัมผัสเพิ่มมากขึ้น และเป็นการทบทวนอีกหนทางหนึ่ง

ซึ่งประสาธน์ที่เพิ่มขึ้นก็เหมือนกับตัวช่วยตรวจสอบที่เพิ่มขึ้น บางทีอ่านไปอ่านมากก็อาจจะรู้สึกแปลกๆ หรือ สะดุดขึ้นมากับบางประโยค จนทำให้สามารถจับคำที่เขียนผิดได้ และแก้ไขได้ถูกต้อง 3) **ขยันพิมพ์ หรือ โทสท์เป็นภาษาอังกฤษ** เทคนิคนี้ลองปรับเปลี่ยนมาอัปเดตเป็นภาษาอังกฤษแทน เขียนไปตามใจที่ชื่นชอบ เพื่อนในเฟซบุ๊ก ที่เก่งภาษาอังกฤษผ่านมาเห็นก็จะช่วยแนะนำแก้ไขให้ว่าถูกหรือผิดเพราะอะไร และการแสดงความเห็นเป็นภาษาอังกฤษบ่อยๆ ก็จะทำให้ไม่รู้สึกว่ามันน่ากลัวเวลาต้องเขียนงาน ใครจะว่าหรือตำหนายังไงก็ช่าง ไม่สนใจ แต่เป็นการทำเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ และ 4) **พิมพ์ใน Google** เมื่อมีประโยคภาษาอังกฤษที่ไม่แน่ใจว่าเขียนถูกหรือไม่ วางคำขยายถูกตำแหน่งหรือไม่ ให้พิมพ์ประโยคนั้นลงใน Google เพื่อเป็นเช็คความถูกต้องในการวางตำแหน่งของการเขียน จะช่วยยืนยันได้ว่ามีคนเขียนแบบนี้หรือไม่ แต่ต้องอ่านวิเคราะห์ตรวจสอบ คำและประโยคใน Google ให้ดีว่าใช้ในสถานการณ์เดียวกันหรือต่างกัน (Admission Premium, ออนไลน์)

บรรณานุกรม

- ชนิดา ภูมิสถิตย์, **ทักษะการเขียน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://www.baanjomyut.com/library_2/writing_skills/ [27 มกราคม 2561].
- จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต, **ความสำคัญของภาษาอังกฤษ**. [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasaxangks> [22 มกราคม 2561].
- ธีราพร แซ่แห้ว อาจารย์ศศิวิมล คงเมือง และ จิตรลดา บุรพรัตน์. การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. **รายงานฉบับสมบูรณ์**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : 2552.
- ไพโรจน์ สิงหนัดกิจ. การเขียนทางเทคนิค (Technical Writing) ในสาขาวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี, 2556.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. **ภาษากับการสื่อสาร ฉบับปรับปรุง**, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2559.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. **ภาษากับการสื่อสาร ฉบับปรับปรุง**. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, **กระบวนการเขียน (The Writing Process)**. [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.stou.ac.th/schools/sla/englishwriting/cd-rom/Module2/Index2.htm> (22 มกราคม 2561)
- สุจิตรา สิงหาร. “เทคนิคการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ”. **วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.** ปีที่ 5. ฉบับที่ 1. (ม.ค. 2555 – มิ.ย. 2555) :109 – 119.
- สุนิตย์ ยอดจันทร์. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก. **รายงานการวิจัย**. มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2552.
- Dek-D's Education, **ทำไมเด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.dek-d.com/education/26185/> [27 มกราคม 2561].
- Wiki How ทำสิ่งต่างๆ, **วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ**. [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikihow.com/พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ> (22 มกราคม 2561)